

Ballades van Verschrikking: Verleden en Verbeeldingskracht in *Tales of Superstition and Chivalry* (1802) van Anne Bannerman

Recent onderzoek naar vrouwelijk auteurschap van historische romans is aan een opmars bezig, maar moet nog verder doorgevoerd worden inzake het schrijven en bundelen van ballades. Dit onderzoek legt de focus op Anne Bannerman (?1765-1829), die in 1802 haar originele ballades, *Tales of Chivalry and Superstition* publiceerde. Bannermans ballades presenteren een vrouwelijke stem in een traditie die voornamelijk door mannen geconstrueerd werd. Mijn bijdrage toont aan hoe Bannerman het verleden opeist als vorm van fictie door de nadruk te leggen op de verbeeldingskracht om het verleden te herroepen. De wisselwerking tussen epigraaf, voorwoord en voetnoten creëert een commentaar op het bestaande discours over het verleden en hoe vrouwen door middel van verbeelding de vertelling kunnen sturen en de inconsistentie van het verleden blootleggen. Dit onderzoek naar Bannermans balladecollectie toont aan dat vrouwen op verschillende manieren het verleden kunnen vormgeven en dat dit engagement zich niet beperkt tot het schrijven van historische romans.